

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/49/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200396
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200396.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľov 1/ SANKUR - SABINOVSKÁ, s.r.o., Konštantínova 17, Prešov, IČO: 44 040 431, 2/ Slovenská správa ciest, Miletičova 19, Bratislava, proti odporcovi Okresný úrad Prešov (pôvodne Správe katastra Prešov, Konštantínova 6), za účasti SPP - distribúcia, a.s., Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu číslo: V-922/2012-G zo dňa 19. marca 2012, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sp/9/2012 - 24 zo dňa 26. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sp/9/2012 - 24 zo dňa 26. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie odporcu číslo: V-922/2012-G zo dňa 19. marca 2012 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 a § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmaným rozhodnutím odporca podľa § 31 ods. 1, 3 katastrálneho zákona zamietol návrh na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností na základe zmluvy o zriadení vecného bremena uzavretej medzi účastníkmi: SR - Slovenská správa ciest, Miletičova 19, Bratislava (ako povinný), SANKUR - SABINOVSKÁ, s.r.o., Konštantínova 17, Prešov (investor) a SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, Bratislava (ako oprávnený) s odôvodnením, že predložená zmluva o zriadení vecného bremena in rem bola uzavretá v rozpore so zákonom, lebo nie je určená žiadna nehnuteľnosť oprávneného, s vlastníctvom ktorej majú byť spojené práva zodpovedajúce vecnému bremenu a tieto práva nemôžu byť sami osebe predmetom prevodu na inú osobu.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že opravné prostriedky boli podané dôvodne, lebo rozhodnutie správneho orgánu

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prílohou návrhu na vklad bola zmluva o zriadení vecného bremena k nehnuteľnosti v katastrálnom území J., pozemku parcela registra C KN 9782/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 24 827 m² v prospech tretej osoby - oprávneného z vecného bremena pôsobiaceho in rem, spočívajúce v povinnosti povinného z vecného bremena strpieť na zaťaženej nehnuteľnosti umiestnenie a prevádzku plynovodu, ako aj vstup osôb a vjazd vozidiel z dôvodu údržby, opráv a rekonštrukcie plynovodu. Správa katastra považovala túto zmluvu za uzavretú v rozpore so zákonom, ktorý mal spočívať v tom, že stavba plynovodu nie je nehnuteľnou vecou, s ktorej vlastníctvom možno spojiť právo zodpovedajúce vecnému bremenu in rem. Základom teda bolo vyriešenie otázky či plynovod je alebo nie je nehnuteľnosťou.

Po citácii relevantných právnych noriem prijal krajský súd záver, že aj plynovod je stavbou, čo vyplýva z ust. § 43 písm. e/ v spojení s § 43a ods. 3 písm. f/ Stavebného zákona; keďže plynovod je nehnuteľnosťou, oprávneným z vecného bremena je budúci vlastník nehnuteľnosti (plynovodu) a zmluva nie je v rozpore so zákonom.

Z uvedených dôvodov preto súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 250l ods. 2 a § 250q od. 2 OSP preskúmané rozhodnutie zrušil a vrátil vec odporcoví na ďalšie konanie s tým, že jeho úlohou v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o návrhu na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností v súlade s právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozsudku, ktorým je viazaný.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože úspešní navrhovatelia si náhradu trov konania neuplatnili a odporkyňa ani ďalší účastník konania nemajú zo zákona právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odporca odvolanie z dôvodu, že Krajský súd v Prešove rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; namietal, že v zmysle Stavebného zákona plynové potrubie nie je stavbou spojenou so zemou pevným základom, ale inžinierska stavba umiestená pod zemou, a preto nie je nehnuteľnosťou v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s ktorej vlastníctvom možno spojiť právo zodpovedajúce vecnému bremenu. K inžinierskym stavbám nie je evidované vlastnícke právo na liste vlastníctva ako k samostatným nehnuteľným veciam. Správny orgán je toho názoru, že nie sú splnené podmienky na vklad z dôvodu, že predložená zmluva o zriadení vecného bremena in rem je uzavretá v rozpore so zákonom, ktorá je neplatná od počiatku a tento nedostatok nie je možné opraviť dodatkom alebo doložkou k zmluve, preto ani nepredvolával účastníkov konania za účelom vyjadrenia sa k nedostatkom návrhu.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovatelia podali k odvolaniu obsahovo zhodné vyjadrenie, v ktorom uviedli, že odporca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by preukazovali nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Stotožňujú sa s právnym názorom krajského súdu, že plynovod je nehnuteľnosťou a oprávnený z vecného bremena je budúci vlastník nehnuteľnosti (plynovodu). Zmluva o zriadení vecného bremena preto nie je v rozpore so zákonom. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 OSP. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s ods. 2 OSP odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa

09.04.2014 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

S účinnosťou od 1. októbra 2013 boli v zmysle § 8 písm. e) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené správy katastra a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Správy katastra Prešov tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Prešov. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odporcu číslo: V-922/2012-G zo dňa 19. marca 2012 a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP po tom, čo krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky odporcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Ako vyplýva z obsahu spisu, prílohou návrhu na vklad vecného bremena bola Zmluva o zriadení vecného bremena v prospech tretej osoby, ktorá bola uzavretá dňa 09.01.2012 medzi SR - Slovenská správa ciest ako povinným z vecného bremena, investorom SANKUR - Sabinovská s. r. o., Prešov a SPP - distribúcia, a. s. ako oprávneným z vecného bremena, pričom vecné bremeno bolo zriadené pre účely uloženia inžinierskej stavby - plynovodu - jeho prevádzku, údržbu a opravy. Správa katastra Prešov preskúmaným rozhodnutím návrh na vklad vecného bremena zamietla v podstate s odôvodnením, že zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom (§ 151n ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka), nakoľko nie je určená žiadna nehnuteľnosť oprávneného, s vlastníctvom ktorej majú byť spojené práva zodpovedajúce vecnému bremenu a tieto práva nemôžu byť sami osebe predmetom prevodu na inú osobu. V zmluve bolo totiž aj dojednanie, že práva zodpovedajúce vecnému bremenu môžu byť predmetom prevodu na inú spoločnosť, teda išlo o vecné bremeno in rem, kedy vecné bremeno je spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti (na rozdiel od vecného bremena in personam, kedy oprávnenie svedčí iba konkrétnej osobe).

Pretože navrhovatelia založili do súdneho spisu dve rozhodnutia Správy katastra Prešov z februára a marca 2012, ktorými bol vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností v prospech SPP - distribúcia, a.s. za obdobných skutkových okolností povolený, krajský súd na nariadenom pojednávaní žiadal vysvetliť tento rozdielny postup, pričom poverený zamestnanec odporcu uviedol, že predpokladá, že „sa jednalo o zmluvu o zriadení vecného bremena in personam, nie in rem“. Už aj preto neobstojí postup správneho orgánu, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „nepredvolával účastníkov konania za účelom vyjadrenia sa k nedostatkom návrhu“, lebo zistené nedostatky považoval za neodstrániteľné vpisom do zmluvy alebo dodatkom k nej.

Odvolací súd sa ale predovšetkým stotožnil s právnym posúdením veci krajským súdom, ktoré vo svojom odôvodnení naozaj podrobne odôvodnil odkazom na relevantné právne predpisy a na ktoré odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Na zdôraznenie správnosti jeho rozhodnutia, ktoré vychádza zo záveru, že plynovod je nehnuteľnosťou a oprávnený z vecného bremena je jeho budúcim vlastníkom, preto zmluva o zriadení vecného bremena neodporuje ustanoveniu § 151n ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, iba na odvoláciu námietku odporcu, že plynovod ako inžinierska stavba umiestená pod zemou nie je nehnuteľnosťou v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s ktorej vlastníctvom možno spojiť právo zodpovedajúce vecnému bremenu, lebo k nej nie je evidované vlastnícke právo na liste vlastníctva ako k samostatným nehnuteľným veciam, odvolací súd iba doplnia, že členenie stavieb v zmysle § 43a stavebného zákona na pozemné stavby a inžinierske stavby (medzi ktoré patrí aj plynovod) nemôže byť z hľadiska zriadenia vecného bremena relevantné (pokiaľ ide o stavbu v zmysle občianskeho práva, ktorá môže byť samostatným predmetom občianskoprávných

vzťahov) a podľa § 6 ods. 2 katastrálneho zákona sa inžinierske stavby v katastri spravidla nezapisujú, teda je možná aj výnimka.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, bol vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto ho podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1, § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože úspešným navrhovateľom v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy a odporca na ne nemá zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.